

N. N. 03,
Ich bin Soldat

1. Ich bin Soldat, doch bin ich es nicht gerne,
als ich es ward, hat man mich nicht gefragt.
Man riß mich fort, hinein in die Kaserne,
gefangen ward ich, wie ein Wild gejagt.
Ja, von der Heimat, von des Liebchens Herzen
mußt' ich hinweg, und von der Freunde Kreis;
denk' ich daran, fühl ich der Wehmut Schmerzen,
fühl' in der Brust des Zornes Glut so heiß.

2. Ich bin Soldat, doch nur mit Widerstreben,
ich lieb ihn nicht, den blauen Königsrock.
Ich lieb es nicht, das blut'ge Waffenleben,
mich zu verteid'gen wär genug ein Stock.
O sagt mir an, wozu braucht ihr Soldaten?
Ein jedes Volk liebt Ruh' und Frieden nur;
allein aus Herrschsucht und dem Volk zum Schaden
laßt ihr zertreten, ach, die gold'ne Flur!

3. Ich bin Soldat, muß Tag und Nacht marschieren,
statt an der Arbeit, muß ich Posten stehn.
Statt in der Freiheit, muß ich salutieren
und muß den Hochmut frecher Burschen sehn.
Und geht's ins Feld, so muß ich Brüder morden,
von denen keiner mir zuleid was tat;
dafür als Krüppel trag ich Band und Orden,
und hungernd ruf ich dann: "Ich war Soldat!"

4. Ihr Brüder all', ob Deutsche, ob Franzosen,
ob Ungarn, Dänen, ob vom Niederland,
ob grün, ob rot, ob blau, ob weiß die Hosen,
gebt euch statt Blei zum Gruß die Bruderhand!
Auf, laßt zur Heimat uns zurückmarschieren,
von den Tyrannen unser Volk befrei'n;
denn nur Tyrannen müssen Kriege führen,
Soldat der Freiheit will ich gerne sein!

...

N. N. 03,
Soldat' mi estas

tradukita de Manfredo Ratislavo

1. Soldat' mi estas, sed nur malvolonte,
ne estis iam demandita mi.
Kaptata estis mi, ke mi estonte
servadu en armea kompani'.
De l' karulin' de l' cirklo amikara
min prenis oni kun perfort'.
Turmentas la ĉagren' min, la amara,
Mi ardis pro koler' pri l' sort'.

2. Soldat' mi estas, sed nur kontraŭvole,
ne amas la soldat-vestaĵon mi.
Por min defendi ja sufiĉus sole
baston' kaj ne arme-infanteri'.
Por kio vi soldatojn, aĥ, bezonas?
Regantoj, diru tion vi al mi!
Por via glor' – pri ghi vi fanfaronas –
la greno-kampojn distretigas vi.

3. Soldat' mi estas, devas nur marŝadi
- anstataŭ laborad' posteno-star' -
kaj antaŭ oficioj salutadi,
orgojlon vidi de l' arogular'.
Mi devas murdi homojn senkompate,
el kiuj ĉiu estas mia frat',
Kaj kripligite vokos mi malsate
post la milito: „Estis mi soldat'!“

4. Vi turnu vin nun unu al alia
amike, fratoj el Franci' aŭ Germani'!
Egalas la kolor' de vesto via,
Salutu vin ne plu per municij!
Ni hejmen marŝu! Ek al nia tero!
Forpelu la tiranojn ni de ĝi!
Nur ili ja militas, de l' libero
soldat' volonte volas esti mi!

...

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas N. N. 03.

MR-403-1a / Arg-135-267 (2004-01-20 14:07:57)

Mi, Manfred Retzlaff, trovis tiun ĉi poemon en la ttt-ejo <http://www.fahrtenlied.de/> respektive sub www.pwain.de/fatz/fatz/i8.htm kaj en <http://ingeb.org/home.html> sub <http://ingeb.org/Lieder/ichbinsd.html>

Traduko de la Germana poemo "Ich bin Soldat" de N. N. 03 en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 2003-04.

MR-403-1a / Arg-135-268 (2004-02-08 18:46:51)

Verkita estas tiu ĉi poemo de Nekonatulo, verŝajne en la 19a jarcento. En tiun 2a versio mi ŝanĝis laŭ propono de s-ano HANS-GEORG KAISER (Cezar) la tri lastajn liniojn de la unua strofo.